

Ventet

Odd BÅrretzen & Lars Martin Myhre

FÅrste gang jeg satt pÅ en stol og ventet pÅ noevar etter jul i 1927. Utover vÅren og sommeren det Året ventet jeg pÅ hÅsten, for da skulle jeg begynne pÅ folkehÅyskolen pÅ Groru, vi bodde pÅ Groru. Og fra hÅsten 1927 og i hele 1928, tjueni og nitten tredve, en og tredve, to og tredve og tre og tredve, i sju År, satt jeg pÅ plassen min pÅ Groru skole og ventet pÅ at jeg skulle bli ferdig med skolen. ForstÅr du hva jeg mener? Jeg ventet, ventet, ventet, ventet, ventet. Jeg satt pÅ skolen, som jeg sitter nÅ, og ventet, ventet, ventet, ventet, ventet. Mens jeg satt pÅ skolen og ventet, pÅ at jeg skulle bli ferdig med skolen, i de Årene, ventet jeg samtidig pÅ vÅren, ventet jeg pÅ sommeren, ventet jeg pÅ jul og pÅske og pinse. Etter hvert ventet jeg ogsÅ pÅ Å mÅte kjÅrligheten. Den varme kjÅrligheten ventet jeg. Jeg ventet, ventet, ventet, ventet, ventet. Jeg gikk og gikk, og sto og sto og lÅ. Og ventet, ventet, ventet, ventet, ventet. Og satt pÅ en stol, for eksempel. Og ventet pÅ kjÅrligheten, pÅ at alt skulle bli bedre. PÅ at jeg skulle bli voksen. PÅ at jeg skulle fÅ jobb. At jeg skulle fÅ leilighet. Jeg ventet pÅ lykke. Jeg ventet pÅ at alt skulle bli annerledes enn det var. Og det er ikke bare jeg, jeg snakket med broren min om det. Og han, broren min, fortalte han, hadde ogsÅ ventet, ventet pÅ lykke, ventet pÅ livet, ventet pÅ kjÅrligheten, ventet pÅ! Jeg snakket senest med broren min om det nÅ sist jul. Han hadde ventet, ventet, ventet, ventet, ventet. Han hadde gÅtt gjennom livet, gÅtt rundt omkring. Og ventet, ventet, ventet, ventet, ventet. Jeg satt hver arbeidsdag, i fem og femti År satt jeg, pÅ jobben, og ventet pÅ at klokken skulle bli fire. Ja, ikke hele dagen, men ved to-tiden begynte jeg Å vente pÅ at klokken skulle bli fire. Hver dag, hvor jeg ventet pÅ barn, senere ventet jeg pÅ at disse barna skulle bli store og selv fÅ barn og at de skulle lÅre Å gÅ, lÅre Å snakke. Jeg ventet bak glass, bak vegger, under stjerner, under solen, blant blomster og gress og drivende skyer. Hele livet har jeg egentlig ventet pÅ livet. PÅ det virkelige livet nÅ skulle begynne nÅ, og nÅ! Jeg venter enda. Venter, venter, venter. Jeg ligger, stÅr og gÅr omkring. Og venter, venter, venter, venter, venter. Og sitter, sitter for eksempel her, og venter.

Lyrics Submitted by Henrik

Lyrics provided by

<https://damnlyrics.com/>